

SM89

Advertentie van een eerlijke overheid

Jullie zullen hem vast al voorbij hebben zien komen in de eindeloze tijdslijnen van de sociale-media-apps: bijgaande videoboodschap van ‘de wereldregering’ is komisch cynisch, hilarisch sarcastisch en tranen-trekkend tragisch tegelijk. Als het niet zo’n serieus existentieel onderwerp was zou je erom kunnen lachen.

Nou kan ik deze video natuurlijk gewoon met jullie delen, samen met één of andere moralistische boodschap, maar ik heb besloten het eens een keer anders aan te pakken. Laten we eens een gedachtenexperiment doen waarbij ik je vraag je een voorstelling te maken van het gedachtenproces van vier verschillende mensen op vier verschillende niveaus.

– Niveau 1

Stel, je hebt een – uitkering vanwege werkloosheid of arbeidsongeschiktheid, of je bent alleenstaand met kinderen met een uitkering, je hebt schulden, moeite met rondkomen, beperkt in je mogelijkheden en worstelend om boven te komen.

– Niveau 2

Stel, je bent in loondienst en je hebt een baan, een partner, wellicht kinderen, een huis, auto, flatscreen tv, smartphone voor iedereen, je gaat een paar keer per jaar op vakantie, hebt hobbies en huisdieren, een hypotheekschuld en misschien nog wat leningen.

– Niveau 3

Stel, je hebt een eigen succesvolle onderneming, je groeit als een tierelier, schaaft op, breidt uit en neemt over, je hebt een kapitale villa en een garage vol auto’s, twee huizen in het buitenland, dure horloges, een partner met kinderen en miljoenen op de bank.

– Niveau 4

Stel, je bent een puissant rijke eigenaar van een multinational uit The Big X met honderden miljarden omzet en miljarden op de bank (en op de Kaaiman Eilanden), honderdduizenden mensen in dienst, genoeg kapitaal om er kastelen, bolides, jachten, privéjets en maîtresses op meerdere continenten op na te houden.

Die je ogen even dicht en stel je voor hoe het is om op één van die vier welvaartsniveaus te leven en te werken. En dan, op een dag, terwijl je met je smartphone aan het spelen bent, komt bijgaand filmpje voorbij en je blijft er ook nog eens bij tot het einde. Wat verandert er daarna

aan je leven, op elk van die niveaus? Wat ga je anders doen, vlak nadat je gegrinnikt hebt, of je hoofd hebt geschud, of je schouders hebt opgehaald?

Ik bedoel, misschien roep je wel:

‘Ja! Spot on! Helemaal waar. Wat goed gemaakt. Wat heerlijk om het zo recht in je gezicht geslagen te krijgen!’

Of:

‘Wat een onzin! Wéér zo’n links-radicaal pamflet met paniekzaaiërij en drama-gedrag. Klimaathysterie is het, niets meer en niets minder.’

Of:

‘Dat is nou precies wat ik al járen zeg tegen iedereen die het maar wil horen: we gaan er áán met zijn allen. Verdoemd zijn we. Kansloos! Een zelfmoordsoort!’

En dan? Wat ga je dan doen nadat je dat gezegd hebt? Wat verandert er dan aan je manier van leven en werken? Iets om eens rustig over na te denken.

Meer weten?

<https://www.demensalsgrens.nl>

‘De mens als grens — Over de onbuigzame barrières van ons bestaan’.

<https://youtu.be/1FqXTCvDLeo>